

Нашы славытыя землякі

АЛЯШКЕВІЧ Іван Еаніфацьевіч. Беларускі хірург, доктар медыцынскіх навук (1949), прафесар, заслужаны дзеяч навук Рэспублікі Беларусь. Нарадзіўся 18.11.1900 г. у в. Ізабеліна, З сялян. Скончыў Кіеўскі медыцынскі інстытут (1926). Працаваў у медыцынскіх установах Гомельскай вобласці, у Мінскім і Святлоўскім мед.інстытутах. У гады Вялікай Айчыннай вайны старшы хірург у ваісковых шпіталях. Вярнуўшыся ў Святлоўскі мед.інстытут (1945), прыступіў да вывучэння хвароб органаў стрававання і іх хірургічнага лячэння. У 1948 г. абраны загадчыкам кафедры хірургіі Беларускага інстытута ўдасканалення ўрачоў, затым загадаў кафедрай хірургіі ў Віцебскім мед.інстытуте. З 1965 г. і амаль да выхаду на пенсію І. Б. Аляшкевіч зноў загадаў кафедрай хірургіі ў Беларускім інстытуце ўдасканалення ўрачоў. Наўсёў звыш 150 навуковых прац, удасгоены званні заслужанага ўрача рэспублікі, Удзяроджаны двума ордэнамі Працоўнага Чырвонага Сцяга.

БАЦЮНЯ Аляксандр Рыгоравіч. Генерал-палкоўнік. Нарадзіўся 2.7.1898 г. у в. Кургань. У арміі з 1916, у Чырвонай Арміі — з 1918 г. Скончыў Ваенную акадэмію імя Фрунзе (1934). Удзельнік грамадзянскай вайны, баць калы воз. Хацеў у 1938 г. у Вялікую Айчынную вайну з 1941 г. начальнік штаба корпуса, арміі на Паўднёвым, Паўднёва-Заходнім, Варонежскім, 1-м Украінскім франтах. Удзельнік вызвалення Сумаў, Кіева, Жытомира, Вінны, Камянец-Падольскага, Чэхаславакіі. Да 1961 г. у Савецкай Арміі, начальнік штаба Заходне-Сібірскай, Паўночна-Каўказскай ваенных сіл. Удзяроджаны двума ордэнамі Леніна, ордэнамі Чырвонага Сцяга, ордэнамі Айчынай вайны I ступені, Багдана Хмяльніцкага II ступені, Кутузава II ступені, Суворова II ступені, ордэнамі і медалямі замежных краін. Намёр 21.3.1976 г.

ЗАМЕРФЕЛЬД Яўген Мацвеевіч. Беларускі паэт, крытык. Нарадзіўся 25.11.1912 г. у пас. Жылічы, Скончыў Мінскі педагагічны інстытут. Выкладаў у Барысаўскім педагагічным (1945–58) і ў сярэдніх школах г. Барысава (1958–74). На старонках друку пачаў выступаць у 1929 г., друкаваў вершы ў літаратурным дадатку «Вясна» да газеты «Намуніст» (Бабруйск), пазней

у альманаху «Ударнік», часопісах «Узвышша», «Полымя», «Беларусь», «Маладосці». Вершы пераважна лірычныя. У многіх з іх партызуюцца звычайныя з'явы побыту, працоўнага будні. Вершы вызначаюцца глыбіняй, пранікнёнасцю, чыскасцю навуцы. Пасаў таксама апаэзіянін. Аўтар прадмов да збораў твораў М. Клімковіча (1959), Я. Маўра (1966), артыкулаў пра творчасць А. Куляшова, на выданнях вывучэння літаратуры ў школе. Шмат сіл і творчай энергіі аддаў стварэнню метадычных распрацовак і дапаможнікаў для настаўнікаў беларускай літаратуры. Намёр у 1980 г.

КАЗЕКА Янка (Іван Дарафеевіч). Беларускі крытык, літаратуразнаўца. Нарадзіўся 31.8.1915 г. у в. Кострычы. З сялян. З 1931 г. працаваў на Бабруйскім дрэвапрацоўчым камбінате, у 1933–34 гг. у рэдакцыі выматываеўнай газеты «За ўдарныя тэмпы». Адначасова вучыўся на вярчэнні аддзяленні лесатэхнікума. Скончыў літаратурны факультэт Мінскага педагагічнага інстытута імя М. Горкага (1938). Выкладаў беларускую мову і літаратуру ў Дукорскай сярэдняй школе Пухавіцкага раёна (1938–39). У 1939–54 гг. служыў у Савецкай Арміі. У час Вялікай Айчынай вайны армейскі палітработнік. У пасляваенныя гады працаваў у рэдакцыі газеты «Літаратура і мастацтва» (1954–57), галоўным рэдактарам Дзяржаўнага выдавецтва БССР (з 1963 г. выдавецтва «Беларусь», 1957–67). З 1967 г. загадчык рэдакцыі народнай асветы і друку, з 1969 па 1979 г. намеснік галоўнага рэдактара, з 1980 г. старшы навуковы рэдактар выдавецтва «Беларуская Савецкая Энцыклапедыя» імя Петруся Броўкі. Член Саюза пісьменнікаў СССР з 1954 г. Заслужаны работнік культуры Беларускай ССР (1975). Друкуецца з 1935 г. Наўсёў зборнікі літаратурна-крытычных артыкулаў і літаратуразнаўчых прац: «З невыцэрпных крыніц» (1958), «Беларуская байка» (1960), «Навучэнне і майстэрства» (1963), «Кандрат Крапіва» (1965), «Няходжанай дарогай» (1973), «Голас часу» (1975), «Кузьма Чорны і старонкі творчасці» (1980), «Гартаванне слоў. Выбранае» (1985). Склаў і надрыхтаваў да друку кнігі дэбятграфічных матэрыялаў пра беларускіх пісьменнікаў: «Пяцьдзесят чатыры дарогі» (1963), «Пра час і пра сябе» (1966),